

INFORMATION MANDAG 26. JULI 1976

26 JULI 1976

James Earl Ray — dømt for mordet på Martin Luther King opgiver at få sin sag genoptaget

Ray har skilt sig af med sine advokater. En af dem siger: Hvis Ray dækker over en eller anden — og det har jeg på fornemmelsen at han gør, så må han lide i stilhed — eller også må han fortælle alt hvad han ved

AF PETER MORSE

MEMPHIS (Pacific News Service) — James Earl Ray, der er dømt for mordet på Martin Luther King og i møj i år fik afslag på at få sin sag genoptaget, har skilt sig af med sit team på 6 forsvarere og har i stedet engageret en civilrettsadvokat til at anlægge sag mod «Time Magazine», flere forfattere, som har skrevet bøger om sagen, distriktsdommer Robert M. McRae og den tidligere statsadvokatfuldmægtig i Tennessee, Henry Halle.

Ray, der har brugt en stor del af sin tid i fængslet til at studere jura, har allerede skrevet og indsendt en klage på 14 sider til distriktsdomstolen for det amerikanske sjette distrikt.

Ray afviser, at han har «fyret» sine beskikkede forsvarere — Bernard Fensterwald jr., og James H. Lesat, begge Washington, D. C., og Robert I.

Livingston, Memphis. «Det er som regel sådan, når en retssag er afsluttet,» siger Ray til Pacific News Service, «at det ikke er nødvendigt at få advokaten, sådan som pressen ofte påstår.»

Dømt på 99 år

Ray's udtalelse i forbindelse med den kendsgerning, at han har engageret en advokat, som er specialist i civile retlige og ikke i kriminal-sager tyder på, at han næppe vil appellere sit krav om genoptagelse af sin sag til højesteret. Det modtager Ray's tidligere udtalelse om, at han, skønt han tabte ved distriktsdomstolen, ville føre sin sag helt op i den amerikanske højesteret.

Ray udtalte også sidste år



JAMES EARL RAY — studerer jura i fængslet

der for en PNS-reporter: «Hvis jeg skulle tabe ved højesteret, så vil jeg fortælle det hele — alt, hvad jeg ved, om nye beviser og bevisenheder, der førte frem til mordet på King i Memphis, og hvad der pågik.»

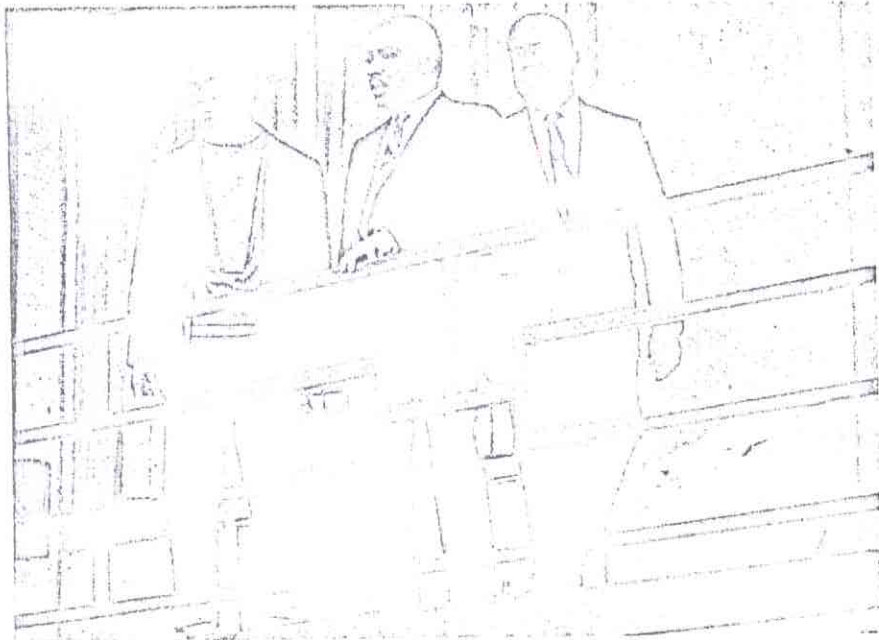
Ray, der afsoner en dom på 99 år, søgte at få sin sag genoptaget, med den begrundelse, at han blev narret og presset af sin daværende forsvarer Percy Foreman fra Houston, til at erkende sig skyldig i mordet.

Mindre end et døgn efter sin domfældelse forsøgte Ray uden held at trække sin tilståelse tilbage i et brev til dommeren. Hans forsvarere afleverede dog et massivt responsbrev, hvori de hævdede, at han var blevet narret ud som led i en velkoordineret sammensværgelse. De henviser til et vidneudsagn fra en politierhedsmænd i Memphis og en ballistisk ekspert i New York, der tydede på, at Rays pistol ikke kunne være mordvåbenet.

Martin Luther Kings organisation, Southern Christian Leadership Conference, var i 1974 enig i, at der burde gennemføres en ny rettergang, idet de betegnede Ray som et offer for vanhørende kredses interesser.

Men da han åbenbart ikke kan komme videre med den kriminelle retlige side af sin sag, har Ray instrueret sin nye advokat, Richard J. Ryan, Memphis, om at anlægge civil retssag.

I uddrag fra en kommende bog af George McMillan, gen-



Martin Luther King (i midten) på en motelveranda i Memphis kun få timer før han blev myrdet

givet i «Time Magazine» i januar, citeres Ray for at have fremsat udtalelser som: «Jeg slår niggeren King ihjel». Ryan betegner McMillans betretning som «pure opspind».

Harold Weisberg fra Frederick, Maryland, der deltog i de tidligere forsvarsadvokaters undersøgelser, mener, at McMillan blev fuppet. James Earl Rays broder, Jerry Ray, fortalte mig, at han ville tage gas på McMillan», erklærer Weisberg. Ifølge «Time» betalte McMillan Jerry Ray og andre familiemedlemmer sammenlagt 3.850 dollars «for at hjælpe ham med undersøgelserne».

«Foruden sagerne mod «Time» og McMillan», oplyser advokat Ryan, «vil Ray anlægge sag mod William Bradford Huie og muligvis andre forfattere og forlæggere».

Ray har længe næret ulendende mistanke til Huie, forfatter til bogen «He Slew the Dreamer» og hans arrangementer med to forsvarere, som Ray

tidligere har fyret, Arthur Hanes senior fra Birmingham og Percy Foreman. Hanes og Foreman traf aftale om at dele honorarerne med Huie for bogen om mordet på King.

Rays civile søgsmål mod distriktdommer Robert McRae vil ifølge Ryan grunde sig på, at McRae skal have undladt at arkivere protokollerne over en vidneafhøring i 1974.

Nærmere ville Ryan ikke udtale sig om sagen mod McRae.

Privatlivets fred

Ryan forklarer Rays sagsanlæg mod forfattere og forlæggere således: «Ray synes, at de friheder, man kan tage sig over for offentligt kendte skikkelser, som han selv, er gået for vidt. Man kan strække en elastik så langt i retning af krænkelse af privatlivets fred, indtil den til sidst springer».

Rays tidligere advokater har ikke meget at sige med hensyn til deres afskedigelse. Bernard

Fensterwald, der var Rays ledende forsvarer og samtidig chef for «Komiteen til undersøgelse af politiske mord» i Washington, sagde: «Den eneste grund til, at jeg kom ind i sagen, var muligheden for appel. I betragtning af den (mislykkede) høring i Memphis og den enstemmige beslutning i Cincinnati, var udsigterne ikke særlig opmuntrende».

Robert Livingston sagde: «Jeg tror, det er sket med James Earl. Hvis Ray dækker over en eller anden — og det har jeg på fornemmelsen, at han gør — så må han lide i stilhed. Ellers må han fortælle alt, hvad han ved, og måske vil Tennessees guvernør så overveje en administrativ benådning. Andet håb kan jeg ikke se, han har».

Peter Morse har været journalist i Memphis i mange år og har fulgt sagen mod James Earl Ray siden den nat, da Martin Luther King blev dræbt.